

la veu

de Benicarló
de Benicarló

**NO ENS QUEDA
RES DE RES
I NO HI HA
CULPABLES**

BONS RESULTATS DEL TRASLLAT DEL DIMECRES

No ens queda res de res i no hi ha culpables

text REDACCIÓ

Esta setmana són les carxofes de Benicarló i la depuradora. La setmana passada era el conservatori, els centres socials, la inexistent nova escola i els pescadors. La propera, la propera... tal volta ja no tindrem ni propera.

Sembla que només la N-340 es salva de les retallades. I d'aquella manera, perquè ja hauria d'estar finalitzada i la tenim a pedaços. Però encara va. La resta... la resta ja no existeix o va a bacs. Tots els organismes socials penjant d'un fil, l'educació feta un drama i els sectors productius sense saber per on pegar-la. Així estem en este suposat Estat del Benestar que tant omplia la boca a la classe política governant.

Així, amb només els dos col·lectius que portem esta setmana, el deute de la Generalitat Valenciana puja prop d'un milió i mig d'euros. Açò es desmunta, se'n va en orris, i el pitjor de tot és que no veiem el final. Si anem sumant... passem dels tres milions d'euros de deute!!! Deute que no hem generat els ciutadans de Benicarló però que sí ens toca compensar per la incompetència de les administracions gestores.

EL DEUTE AMB LA CARXOFA BENICARLANDA...

Ni les temudes gelades que quasi tots els hiverns assoten els camps han aconseguit deixar la Carxofa de Benicarló en la estacada. Ara, la falta de pagament del Consell ofega la delicada situació econòmica del Consell Regulador de la Carxofa de Benicarló, veritable motor de promoció del producte i de la ciutat. "Ens deuen 68.000 euros en subvencions dels tres últims anys, el que ens dificulta el dia a dia", va denunciar Jorge Llorach, president de l'organisme gestor de l'hortalissa benicarlanda. Tant és així que l'entitat s'ha vist obligada "a deixar d'acudir a fires promocionals", a més d'eliminar algunes accions que durant els últims anys havien estat de gran ajuda per a publicitar el producte. La delicada situació que travessa l'organisme ha provocat que el consistori firme un conveni amb ells mitjançant el qual aportarà 15.900 euros per a les activitats de promoció, comercialització i divulgació que porte a terme el Consell Regulador de la Carxofa. "És la primera vegada que l'ajuntament signa un conveni amb el consell regulador, però no podem deixar perdre la promoció que es fa de la ciutat a través del producte", va assegurar Marcelino Domingo, alcalde de la ciutat. D'aquesta manera, el consistori aposta de manera decidida per la carxofa davant la difícil situació econòmica que viu l'organisme pels endarreriments en el pagament de les subvencions de la Generalitat. "Afecta a

ve de la pàgina anterior

molts sectors econòmics i a la imatge de la ciutat, a més és una qüestió de prestigi”, va sentenciar l'alcalde.

... I EL SEU RESCAT. COMENÇA LA CAMPANYA

Amb l'aportació consistorial, el consell regulador podrà afrontar amb tranquil·litat l'inici de la campanya de la carxofa, en la qual s'esperen recol·lectar uns cinc milions de quilos del preuat producte benicarlando. “Fa uns quinze dies que ja hem començat a agafar les primeres carxofes de la temporada, encara que hem d'esperar que faça fred perquè es compacten i adquirisquen les qualitats necessàries per a etiquetar amb el segell de denominació d'origen”, va explicar Llorach. La subvenció del consistori servirà per a “afrontar el dia a dia, editar les bandes de promoció que es

posen en les caixes i acudir a algunes fires”. De moment el consell no es planteja obrir les fronteres a l'exportació, ja que el mercat català absorbeix la major part de la producció. En aquests moments la carxofa benicarlanda s'exporta a França i Alemanya.

EL DEUTE AMB LA DEPURADORA BENICARLANDA

Ja és oficial i reconegut. La Generalitat Valenciana deu 1,2 milions d'euros a l'empresa encarregada de la construcció de la depuradora de Benicarló. Així ho ha explicat la consellera d'Agricultura, Maritina Hernández, a la pregunta de la diputada de Compromís, Mireia Mollà. Hernández assegura en la seua contestació que per part del consell “s'estan realitzant totes les gestions necessàries per a superar les dificultats de Tresoreria” que han afectat temporalment les obres de la

depuradora. De fet, aquestes estan paralitzades des de principis d'any pels impagaments del consell a l'empresa adjudicatària. La consellera sosté que s'està treballant “per mitjà de l'estalvi de la despesa corrent, de manera que s'espera poder reprendre les obres pròximament”. Per a la diputada de Compromís “aqueix pròximament no té data”. A més va recordar que en els casos de Vinaròs, Benicarló, Alcossebre i Peníscola, no es va complir la data límit d'estar en ple funcionament el 31 de desembre de l'any 2000 “i açò ha comportant l'obertura d'un expedient per part de la Unió Europea. Ara, les dates que circulem indiquen que en el 2015 estiguen totes en funcionament, 15 anys després, però la morositat de l'administració autonòmica fa perillar també aqueixa data”, assegura Mollà.

...Ací no hi ha rescat!

BENICARLÓ REACTIVA EL MENJADOR SOCIAL

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló disposarà de l'edifici de la Fundació Caixa Castelló per a albergar un any més la seu del Menjador Social. Ho va confirmar el regidor de Benestar Social, Pedro García, que va detallar que "podrem disposar de l'edifici, malgrat les dificultats de Bankia" després de negociar en diferents trobades amb responsables de l'entitat. "Les instal·lacions són molt bones i apropiades per al servei", va assegurar l'edil. El passat any el servei va servir més de noranta menús diaris d'octubre a juny, elaborats per 60 voluntaris integrats en les ONG Càrites Benicarló, Dones Progressistes, Ames de Casa, Creu Roja i Sant Vicent de Paül. Tot un entramat posat al servei dels més necessitats que enguany, si res ho impedeix, tornarà a arrancar dins d'un mes. Enric Belda, tècnic de l'àrea de Benestar Social, va confirmar que encara falta una última reunió amb els gerents de Bankia para acabar de perfilar detalls "i a partir d'ací ens farà falta un mes aproximadament per a ficar-nos en marxa de nou". Belda va manifestar que "tots estan molt animats a repetir el programa", amb la bona acollida de l'any passat.

L'edil de Benestar Social va destacar el treball desinteressat realitzat pels voluntaris integrats en el programa, que eren els encarregats diàriament d'elaborar els menús que després se servien en el menjador. L'oferta diària es componia de tres plats, dos de calent i unes postres. Els ingredients procedien de les donacions d'algunes empreses locals i a les aportacions voluntàries de molts ciutadans que, a través d'un compte corrent aportaven el seu òbol. Així, van ser molts els empresaris locals propietaris de menuts comerços d'alimentació que aportaven pa, fruita, verdures i altre tipus d'aliments al menjador social, estenent la xarxa solidària per tota la ciutat. Uns altres, disposaven en els seus establiments cistelles on els ciutadans dipositaven aliments de primera necessitat, que després es traslladaven al menjador social. Els agricultors i pescadors del municipi també facilitaven els seus productes. A més, López va voler ressenyar la labor de la cadena de supermercats Consum "que va posar a la nostra disposició aliments no peribles", protagonitzant la primera col·laboració d'aquest tipus en la província de Castelló.

ÈXIT DE LA MOSTRA D'ENTITATS

text i foto

NATÀLIA SANZ

42 associacions de Benicarló es van donar cita en la quarta edició de la Mostra d'entitats. A les deu del matí, quedava inaugurat aquesta singular fira, que es va disposar a l'aire lliure, pels voltants de l'Auditori Municipal. Les entitats eixien al carrer per a mostrar les activitats que desenvolupen al llarg de tot l'any. I és que la mostra, que ja s'ha convertit en cita ineludible per a començar el curs escolar, serveix perquè els ciutadans coneguen de prop l'àmplia oferta que ofereix el singular desplegament d'associacions que existeix en la ciutat. Així, entitats socials, culturals i esportives, mostraven en les seues stands les activitats que desenvolupen i informaven als interessats sobre com integrar-se en elles. Com va assegurar una veïna interessada a formar part d'una ONG, "no sabia on trobar-los, i ací m'han informat

de tot i fins i tot m'he pogut fer sòcia". Uns altres se sentien atrets per altres entitats després de veure les actuacions que se succeïen en l'escenari atent per a l'ocasió. "La meua filla volia aprendre a ballar però no es decidia. Ara ja ha pogut triar el tipus de ball que vol i on anar", assenyalava un pare després de preinscriure a la seua filla en una acadèmia de ball. El matí va conclure amb un dinar de Pà i Porta.

BONS RESULTATS DEL TRASLLAT DEL DIMECRES

text NATÀLIA SANZ

Si per a alguna cosa ha servit el trasllat del Dimecres, és per omplir l'aparcament de la plaça de la Constitució. Per primera vegada des que es va obrir, els dimecres es penja el cartell de complet en les instal·lacions. “Després de quatre setmanes hem comprovat que funciona bé a nivell de trànsit, i a més, causa menys problemes que en la seua anterior ubicació, en el carrer Doctor Fleming i adjacents”, explicava l'edil de policia i seguretat, Marcos Marzal. Pel que fa al control del trànsit, Marzal detallava que aquesta nova localització ha permès retirar menys vehicles del que era habitual perquè “com només s'utilitza Joan Carles I i Sant Andreu, només s'han retirat en quatre setmanes dos turismes”. Pel que fa a l'àmbit comercial, les tendes i cafeteries de la zona han notat de forma important els efectes positius

d'aquest trasllat i “s'ha dinamitzat el centre de la ciutat”.

Però el grup municipal socialista ha denunciat que “considerem que el problema del trànsit encara no ha aparegut i en el moment que comencen les primeres pluges i el fred, que és quan la gent comença a utilitzar el cotxe apareixeran els problemes”, va dir la portaveu socialista, Xaro Miralles. L'edil replicava a Marzal assegurant que l'accés de les furgonetes a la plaça per a la posada em mrxaxa ii recollida de les parades pot ocasionar greus danys en l'empedrat de la mateixa. “Dimecres passat a les 14.30 hi havia al voltant d'un centenar de furgonetes sobre la plaça i el pes d'aquestes afectarà sense remei al paviment que acabarà deteriorant-se. De fet, l'empedrat ja apareix danyat al costat de l'ascensor “, va indicar. Miralles va recordar que el propi informe de l'arquitecte municipal ja conclouia que l'ús de la plaça era per a passejar-se.

MOSSEN TOMÁS JA TE PLAÇA

text NATÀLIA SANZ

Finalment, i malgrat que així es va anunciar en la convocatòria de premsa de l'ajuntament de Benicarló, el President de la Generalitat, Alberto Fabra, no va inaugurar el nou aparcament subterrani de la ciutat. Si que va presidir la de la plaça de la Plaza Mossen Tomás Llorach, resultant de la construcció de la infraestructura ara fa un any amb fons del Pla Confiança. I és que després de les crítiques de l'oposició benicarlanda, que va alçar la veu contra l'anunci de la inauguració d'aquest espai que encara no té subministrament elèctric, l'alcalde de Benicarló va contestar assegurant que "era el que estava previst: la inauguració era de la plaça perquè l'aparcament, ara per ara, ja ho tenim a la nostra disposició", circumstància que en dies anteriors no es complia.

El primer edil va detallar que ara l'ajuntament farà la licitació del servei, amb l'objectiu que entre en marxa el més prompte possible. Les obres, que van finalitzar ara fa un any, no s'han pogut obrir encara al públic per "un conflicte entre l'urbanitzador, els propietaris i Iberdrola. Quan les obres duren tant les normatives van canviant. Aquesta obra s'ha anat fent a trossets i ara Iberdrola exigeix que faça unes modificacions en el tema elèctric" va detallar l'alcalde.

Atès que l'urbanitzador no aconseguia arribar a un acord amb l'empresa elèctrica, l'ajuntament s'ha vist obligat a prendre cartes en l'assumpte i negociar la seua part de la unitat d'actuació, que és la que correspon amb l'aparcament

subterrani. "Aquesta setmana tindrem les converses definitives i si no ho solucionem, l'ajuntament passarà a ser el urbanitzador i farà el que haja de fer, hi ha avals dipositats i altres coses per a traure avant el tema", va dir Domingo. L'alcalde va explicar que ja s'han mantingut converses amb una empresa que s'encarregarà de gestionar el servei. "És un aparcament que anirà amb càmeres, no tindrà personal, haurà una màquina expenedora i una vegada es licite la intenció de l'ajuntament és posar-lo un mes gratis perquè la gent sàpiga que està i com funciona". Domingo va calcular que les instal·lacions s'obriran al públic "després de posar les càmeres i fer les proves necessàries", encara que no va donar dates.

MÉS CÀMARES DE SEGURETAT ALS CARRERS

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va celebrar la festivitat del patró de la Policia Local, Sant Miquel. L'acte central es va realitzar en la plaça de Sant Bartomeu i va haver de ser retardat mitja hora donada la intensitat de la pluja que a les onze del matí queia sobre Benicarló.

L'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, l'edil de policia, Marcos Marzal, i el jutge de pau, Juan Manuel Torres, van ser els encarregats de passar revista als efectius que van formar a les portes de l'església parroquial de Sant Bartomeu. Els 58 agents que conformen la plantilla van assistir amb posterioritat a la missa celebrada en el temple i al menjar de germanor que va posar punt i final a una setmana de celebracions. Entre les novetats que els agents tindran de cara al pròxim hivern que està a punt de començar està la indumentària nova que el consistori ha adquirit, a més de dos nous vehicles que

s'estrenaran el pròxim any. Domingo també va anunciar que seguirà la instal·lació de càmeres de vigilància per la resta de la ciutat, ampliant així la xarxa de vigilància instal·lada en aquests últims exercicis. Entre els motius que va al·ludir està que "estan demostrant ser molt útils no només per a controlar accidents de trànsit sinó també per a esclarir altres delictes i successos".

L'Ajuntament col·labora en el finançament d'un projecte de cooperació a Guatemala

text NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló i l'entitat Mans Unides Benicarló han signat un conveni de col·laboració per finançar un projecte de producció i comercialització de teixits artesanals per part de dones indígenes de Guatemala. L'aportació municipal serà de 6.000 euros.

El conveni que han firmat l'Ajuntament i Mans Unides dona resposta a les necessitats i iniciatives de les diferents comunitats des països més desfavorits, en aquest cas, el projecte que finançarà l'Ajuntament té com a objectiu fomentar i millorar la producció i comercialització de teixits artesanals i la producció de derivats del processament de plantes per part de grups de dones de 30 comunitats dels municipis de Sayaxché i San Luis, al departament de Petén, Guatemala.

Amb la millora de la producció i la comercialització dels seus productes, es generaran ingressos que ajudaran a disminuir els nivells de pobresa de la població. Per a això, s'enfocarà la venda de productes de manera cooperativa i es formarà a les dones en coneixements d'administració de xicotetes empreses.

Un dels principals objectius d'aquest projecte és procurar una vida digna a les persones que hi participaran, ja que la major part de la població d'aquestes 30 comunitats viu en l'extrema pobresa i en exclusió social. El cost total del projecte

és de 238.990 euros, dels quals l'Ajuntament n'aportarà 6.000 euros.

La firma del conveni s'emmarca en les ajudes que l'Ajuntament destina cada any a projectes de cooperació internacional. L'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, ha confirmat que, tot i la difícil situació econòmica, "l'Ajuntament continuarà, mentre puga, col·laborant amb aquest tipus de projectes que ajuden a dignificar una mica la vida a les persones més desfavorides". Per la seua banda, la presidenta de Mans Unides Benicarló, Elena Tortajada, ha agraït l'esforç de l'Ajuntament i la continuïtat de la col·laboració del consistori, que es remunta ja al 1995.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Alguna setmana s'hauria de canviar el titular d'aquesta pàgina i, en lloc de dirigir-la a vostè, senyora Garcia, se li haurien de dir quatre coses a la senyora Martínez, feliç regidora d'alguna cosa i que es passa el temps viatjant pel país de Jauja. Les seues rodes de premsa no tenen res que envejar als lamentables informatius de la nostra televisió autonòmica. Ella està al seu món, on tot és perfecte, tot funciona a les mil meravelles i la paraula "normalitat" ha pres possessió del seu cervell d'una manera definitiva. Segons ella, en el seu món de fantasia, joia i felicitat, tot és perfecte, tot està bé i tot allò que no acaba de rutllar és perquè està anant pel bon camí. No tinc cap dubte que aquesta xicoteta farà carrera i arribarà tan lluny com la seua mediocritat li pugua permetre. Tenim un altre clar exemple de ciència infusa política aplicada al món educatiu, on una nouvinguda es dedica a lloar totes les coses encara que estiguen clamorosament malament. Perquè ella serà incapaç de pronunciar una sola paraula que deixi en mal lloc al seu partit i les seues deplorables actuacions. Tot està bé. El curs escolar ha començat amb normalitat, el conservatori no té cap problema... ella viu al seu món i allà està molt bé perquè no passa res. Dons això, que algú s'anime i faça un "senyora Martínez", que hi ha col·laboradors d'aquesta casa que el món de la cultura i l'educació se'ls coneixen fil per randa i la podrien deixar prou més en evidència que jo.

Mire, senyora Garcia, no puc evitar-ho. Segurament serà una gran idea, però això del "viver d'empreses" em fa una certa gràcia. Jo m'imagino un hivernacle de plàstic, amb no sé quina classe de coses plantades, i bona cosa d'aigua per tal de regar-ho tot. M'imagino –perquè jo encara no he estat afortunat amb una mica de ciència infusa- que tot plegat no és més que una metàfora de la

recuperació econòmica i fer que la gent es llance a muntar empreses per a produir bens i serveis que ens aporten una certa riquesa. Ja m'agradaria a mi que ben aviat puguem veure els fruits d'aquest hivernacle virtual.

Veig que els del Setrill fan la romeria al Reial Santuari de la Mare de Déu de la Font de la Salut de Traiguera acompanyats per la "Cofradía de Nuestra Señora del Rosario". Molt bé. Ara cal esbrinar què és això de la "cofraría". Jo tinc varies teories, des de temps verbals condicionals fins a acompanyats de religiosos amb caputxa, però pensaré que només es tracta d'una paraula que fa la transició del valencià al castellà, per tal que la cosa no siga tan dura, més suau i digerible. Podríem dir que es tracta d'una paraula pont, d'una evolució fonètica.

Ara que me'n recordo, avui no posaré res de tot això de la grossària de les fotos ni del hipotètic esgotament de la senyoreta Sanz, no. Només faré un petit esment a les il·lustracions que acompanyen la impresentable secció del futbol. Veig que ja fa unes quantes setmanes que no apareixen fotos de senyoretetes amb vestits de camal curt i/o generoses

mostres de cossos voluptuosos i corbes suggerents. He de reconèixer que les fotos són infinitament millors que el contingut de la pàgina.

Veig que la Conselleria encara no ens ha enviat els diner per a serveis socials que fan tant de temps que ens deuen. S'han retallat el jornal els alts càrrecs? S'han carregat d'una vegada per totes el ramat d'assessors que no assessoren? Han retirat i subhastat el parc de cotxes oficials dels quals es fa ús i abús per part dels polítics que governem entre tots? Quan es limitaran els sous del paràsits de la classe política que només fan veure que treballen, començaré a creure en ells. Mentrestant, que se'n vagen a cagar.

Què bona és la foto de la darrera pàgina. Magnífica. Podem vore al nostre alcalde en primer pla amb la seua posa habitual: mans creuades pel davant, a l'alçada de les parts nobles del cos i somriure forçat. Tot just al seu darrere veiem un regidor –eixe de la corbata i vestit negre no sé qui és- que fa una careta de pillo i trapella extraordinària. A més a més, ocupa el centre geomètric de la instantània.

Ja està bé. Avui estic cansat i la meua cosa no dóna per a més.

EDITORIAL

853

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Una Generalitat en fallida ens arrossega a nosaltres a l'abisme

En poc més de dos setmanes a la nostra ciutat li han afloreat més de tres milions d'euros de deute. Parlem clar, no és deute que hem generat els benicarlandos, és deute que la nostra administració autonòmica, la Generalitat Valenciana, ens deu per a poder pagar tota una sèrie de serveis bàsics que depenen d'ella i que la ciutadania benicarlanda té dret a tenir coberts. Però com resulta que aquest ens dilapidador de diners públics no paga... ha des ser la nostra administració local la que ha d'anar trampejant, i tapant forats, perquè puguem continuar tenint-los.

Si ja arrossegàvem el deute en els serveis socials, en el conservatori i en la nova escola que havia d'estar construïda, ara, damunt, s'ha d'afegir la depuradora, que havia d'haver estat acabada al 2000, per normativa europea,

i que no sé sap quan tornaran a començar les obres, perquè l'empresa que l'havia de fer no cobrava i, ni molt menys, quan s'acabarà.

I a tot això, per a més càstig, damunt, li hem d'afegir que un dels motors econòmics de la nostra ciutat, la carxofa de Benicarló, també pateix en les seues fulles, la inoperància d'aquesta administració que li deu, al Consell Regulador de la Denominació d'Origen, també, un grapat de milers d'euros.

Si no tenim serveis socials, no tenim educació, no tenim escoles, no tenim depuradora i, damunt, ens maten la sortida econòmica que és el nostre producte estrella, la carxofa de Benicarló, què ens queda?

Encara ara no hem vist cap polític sortir a la palestra demanat perdó, primer, i dimitint després. I damunt tenen la barra de vindre ací a passejar-se per inaugurar una plaça que fins fa no res era tota deixadesa des que la van acabar, plena d'herbes,... amb un pàrking soterrat que no encara no funciona ni sabem quan ho farà.

Realment, la dignitat no és el seu fort.

Tot i això, un incís, el nostre ajuntament no està per tapar forats ni donar subvencions a torn i a dret quan està retallant partides que poden afectar als serveis que presta. El que ha de fer és actuar amb contundència davant els abusos d'altres administracions. I si no pot, o no en sap, dimitir en cosequència, en bloc.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots els ciutadans que van patir pacientment els talls de carrer i totes les molèsties derivades de la visita del *molt honorable* a la nostra ciutat. Què volien, fer una demostració de policia autonòmica? La mateixa que ens té sense poder utilitzar dos plantes de l'edifici administratiu de davant Mercadona... on anaven?

Panissola: per a tots els responsables que van provocar els talls de carrers, innecessaris, de la visita de dalt. Certament, calia tallar Méndez Núñez mentre s'inaugurava la plaça? Damunt que s'ho gasten tot en bajanades, damunt, venen ací i hem d'aguantar estoicament les seues ocurrències. Tallar un carrer principal perquè un senyor ens ensenye una plaça per a les mongetes i un pàrking que no funciona. Increïble!

laveubenicarlo@terra.es

twitter: @Elstafaners

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORADORS

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Ajudem la carxofa"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

Mucbe

Exposició de Ramón Roig "Els límits actius"

Una selecció de pintures de gran format realitzades en els darrers anys d'estada de l'artista a la Xina.

Fins al 9 de desembre.

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, JORDI MAESTRO, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Bous i arròs

Seria aquesta l'expressió nostrada corresponent a l'espanyola *Pan y toros*. Es pensen, i tenen raó, que només que estiguem entretinguts ja ens la poden clavar doblada. Aprofitant les festes d'agost i que allà baix al port feien bous, el nostre Ajuntament no va tindre més remei que aclarir les palmeres del recinte taurí. La resta de palmeres del poble, encara a hores d'ara, fan plorar. Quina sensació de deixadesa més gran. Igual amb els diners que va valer una tarda de bous i l'entrada de les cent mil vaques ara tindriem totes les palmeres aclarides i no donariem eixa imatge d'abandonats. Encara que, ja voreu com, sortir ací

text LA COLLA DE TAFANERS

el tema i vore personal enfilat a les palmeres, com les mones, en serà tot una. Al temps.

Pa cagar-se... i no torcar-se
Ja no sabem què pensar, però

açò no ja no és una moda... és una plaga. És el tercer cagador públic que els tafaners hem descobert abandonat al carrer. O millor dit entre els contenidors de la brossa. Potser perquè Déu els cria i ells ja s'ajunten... A festes, ja en vam vore un, i bon servei que devia donar, per la seua situació a prop de la zona del botelló i per com estava de ple. Després va ser un poliklin d'eixos de l'obra i ara un altre del tio Roca. I este, encara més cèntric, al carrer del puig de la Nau, allí fent raser, perquè qui vulga puga fer les seues necessitats, públiques, si li agafa un apretó. No sabem si la seua situació estratègica té a vore amb la possible població que el pot utilitzar però sembla que per ací deu anar la cosa. I és que hem de tindre en compte que el primer va aparèixer, com havíem dit, en la zona del botelló, i ja se sap que estos usuaris se'n van tant per dalt com per baix, i este segon, prop d'un col·legi que, també sé sap, pot amollar al carrer molts usuaris "menuts", i algun de gran també, que de vegades no fan seua aquella màxima segons la qual escola es va pixat i cagat. En fi, que ja vorem si n'apareixen més! O això, o es tracta de les actuacions preparatòries de la pròxima Biennal Artística Benicarlanda, que la regidoria de Cultura prepara clandestinament per quan Madrid aconseguisca ser seu olímpica.

Nadal més blanc

Ignorar la llei no estalvia del seu compliment, ja ho sabeu, per això ja el cap d'any passat van incórrer en falta per no cantar conforme a la legislació vigent la coneguda nadala *White Christmas*. Fins i tot als espavilats de l'àrea jurídica de *La Veu* els va passar per alt aquest Real Decreto aparentment menor de profunda càrrega simbòlica, ja que amb l'excusa de la crisi ací es magreja fins el més sagrat. Avisem perquè no ens passe igual enguany que encara som a temps d'aprendre la nova lletra.

Una altra plaça amb aparcament on no es pot aparcar

La inauguració, o no sabem ben bé del cert què era allò, però ho

ve de la p gina anterior

semblava, de la plaça de les monges va ser... depriment! I damunt no tenen ni vergonya? Un tafaner que se n'anava a l'hospital comarcal del Baix Maestrat (que nosaltres sapiguem Vinaròs no és cap comarca, això no existeix), va passar per davant les monges i aleshores se'n va adonar que havien plantat uns plataners a la vora... juntament amb unes persones ben mudades que anaven per allí pel mig. Una, semblava que anava d'enterrament, Marcelino, l'altra, amb el coll estirat, Fabra, el presi. Aleshores va recordar que li havien dit que inauguraven la plaça sobre un aparcament que no està acabat ni té llum. *Olé tus huevos*, ells, els polítics, es reuneixen, inauguren, es fan la festa i ... ja està. La foto per a la posteritat! No, no sembla mentida, és la realitat, i la vergonya al·liena la va acabar tenint el tafaner. Tal com està el pati els nostres polítics es dediquen a fer favades... i de les grosses. Com

deia un pel feisbuk, podien anar a inaugurar també l'ermita de sants Màrtirs, i per què no, lo Rocio, també estan per acabar. Però allí no arriben els cotxes i han de caminar molt. Dit siga a part, com es nota que l'esperit sant té cura de les mongetes. L'escola privada (amb adoctrinament religiós, és a dir, polític conservador) i mantinguda amb diner públic, ja dona oficialment a tres carrers. El quart, caurà prompte. Per cert la plaça és diu de Mossen Tomàs i des de feia setmanes, de festes, que la van adacentar una mica, estava plena d'herbes i ara, com va vindre el presi alguna cosa li havien d'ensenyar que havia pagat la Barbaritat Valenciana. Ara, les seues paraules determinen el que és *"una apuesta firme de la Generalitat por mejorar el bienestar de los ciudadanos y llegar a cada uno de los rincones de la Comunitat Valenciana"*. Un autèntic nyap, un altre! Hagueren d'inaugurar el rètol que hi ha allí des que van acabar l'obra: Una propaganda del Consum (sembla copiat del seus cartells). De vergonya, com dèiem abans.

No en teniu prou?

Doncs dos tasses: sabeu on va anar a dinar el seguici del president Fabra després de la dura faena del matí? Al poble que queda més a prop de la nostra ermita dels sants Màrtirs. Ací deixen el nyap i allà els calés.

Doncs , no!

El presi de la Barabaritat Valenciana eixa nostra sembla voler ser com un actor de *Jolibú*... amb el que tots volen fer-se fotos. Així, durant la inauguració de la plaça de la que hem parlat dalt, la de les monges, tal va ser l'esvalotament del galliner que es va concentrar, que havia tanta cua que més d'un del seu seguici ja estava pensant en donar número... com al *seguro*. Com no, per dalt de la tanca de l'escola de les monges... les profes aguaitaven, a vore si s'arribava. Llàstima, només ho va fer la consellera d'Educació! Ara, no se'n devia adonar del que hi havia escrit al seu darrera. Nosaltres, donem fe, que no ho hem fet. La foto, sí!

The screenshot shows the website of the Ayuntamiento de Benicarló. The main navigation bar includes 'MAPA DE LA WEB', 'CONTACTE', and 'PRINCIPAL'. A sidebar on the left lists various municipal services. The main content area features a news article titled 'Un taller de jota y el tradicional acto de exaltación de la senyera conmemorarán el Nueve de Octubre'. The article text is partially circled in red. It describes a participative Jota workshop on October 6th and the traditional exaltation of the Senyera flag on October 9th. An image of a group performing Jota is also visible.

ve de la p gina anterior

Inutilitat o mala folia?

Això del traductor automàtic de la web municipal no té nom... o ens provoquen a posta perquè volen que els dediquem la secció completa. Entreu i voreu el que diu la versió castellana dels actes del Nou d'octubre que apareixen penjats al web de l'ajuntament (no

saps si riure o sortir corrents):

"... **Nuevo** de octubre... Y a partir de las 12 horas, se celebrará el acto de exaltación de la senyera, con la comitiva de autoridades que saldrá desde el Ayuntamiento hasta la plaza de la Comunidad Valenciana acompañada por la **Pandilla** de Gigantes y **Cabidos**, la **Pandilla** de Dolçainers y Tabaleters y el grupo de danzas **Renacimiento**. Allí, el **Corazón** Gregorià de La Salle

interpretará el himno."

Les fumoses opinions de la redacció de *La Veu* estan dividides davant de la nova provocació. A un grup els agrada però troben a faltar la "pandilla de polítics cabezones acompañada de los gigantes". Els altres estan convençuts que ho fan *pa* que la gent se'n xale d'alguna cosa i, si és a costa del valencià, millor, una manera de fer-lo més simpàtic!

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

Núm. 1282

Lunes 19 de Diciembre de 2011

Sec. II.B. Pág.1123548

II. DENOMINACIONES

B. Situaciones e incidencias

PRESIDENCIA DEL GOBIERNO

18322 *Real Decreto 1744/2011, de 19 de diciembre, por el que se declara el cambio del nombre de un villancico.*

A partir de este año 2011 y durante los próximos tres años siguiente dispongo lo siguiente:

El famoso villancico llamado BLANCA NAVIDAD desde hoy día 19 de Diciembre de dos mil once pasará a llamarse " SIN BLANCA EN NAVIDAD.

Dado en Madrid, el 19 de diciembre de 2011.

JUAN CARLOS R.

El Presidente del Gobierno, MARIANO RAJOY

LA FILOXERA

M A G A Z I N E

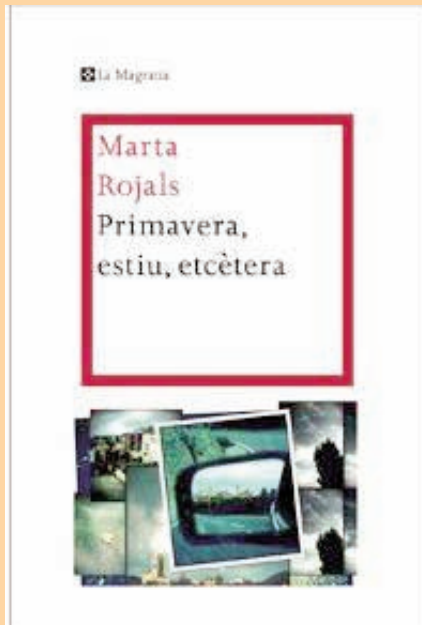
Primavera, estiu, etcètera

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Un dels desavantatges de ser un lector crític, en vies de tenir cert criteri propi, és que cada cop és més difícil trobar llibres que t'arrosseguen, que t'abduïsquen, que t'anul·len la voluntat i t'obliguen a devorar pàgines i pàgines sense cap reflexió. Eixa sensació agradable i alhora tan poc pràctica. Aquest estiu m'ha passat amb una novel·la, la primera publicada per una autora fins fa no res desconeguda, Marta Rojals. Es titula *Primavera, estiu, etcètera*, i el va editar La Magrana el gener de 2011. El meu exemplar és de febrer de 2012 i és la sisena edició. Tot un èxit, i més en català.

Un cop el llegeixes, les raons d'aquest èxit esdevenen diàfanies. Des dels primers capítols, la narració se t'endú com una ventada, i acabes llegint les 363 pàgines a un ritme frenètic. I en realitat, ara i adés et preguntes per què has llegit amb tanta avidesa. Perquè, ben mirat, la història narrada té poca cosa de particular. L'Èlia, que té trenta-quatre anys i porta vivint des dels divuit a Barcelona, torna al poble d'on és originària durant el pont de Tots Sants i les vacances de Nadal. El company l'ha deixada i la feina d'arquitecta li trontolla, i el retrobament amb el poble la porta a recordar la seua infància i adolescència. I també a tornar a plantejar-se la relació amb persones amb qui feia anys que no es veia, com el Bernat, un amor irrealitzat d'adolescència que acabà amb la seua millor amiga.

Explicat així, res de particular, fins i tot sembla banal. No us enganyeu. L'autora té una traça enorme en l'ús de la llengua (el parlar de la Palma d'Ebre, d'on és l'autora) que parlen els personatges: és per tant molt rica des del punt de vista dialectal, i per això ens resulta també pròxima. Però no és només una qüestió lingüística: es tracta d'una immensa habilitat en la construcció d'uns diàlegs vius, brillants, agilitats. Les intervencions de la narradora protagonista són plenes de vivacitat, d'humor i d'ironia. El resultat és una lectura engrescadora, fluïda, amb un encert total en el to.

He parlat de proximitat per l'ús dialectal de la llengua. Però *Primavera, estiu, etcètera* no ens resulta només pròxima als que compartim (tot i els matisos) el parlar de les terres de l'Ebre. També per la realitat que descriu. Tots els que tenim més de trenta anys, som de poble i hem crescut en un entorn rural gaudirem de la lectura de les peripècies d'Èlia. Ens hi sentirem plenament identificats, hi reconeixem escenes, situacions i personatges que formen part del nostre bagatge més profund i que mai havíem vist explicats en una novel·la, i menys encara tan ben fet. Impagable, immens, el capítol que l'Èlia va a plegar "aulives" amb son pare. Per posar només un exemple.

En resum, una de les lectures a nivell personal més gratificants dels darrers temps. I m'alegro que siga precisament una novel·la de la nostra literatura i a més d'una autora ebrenc. Una de les descobertes més esclatants i fresques de la literatura catalana dels darrers anys.

(DES)MEMÒRIA CULPABLE

Algú ha vist, solemnement recordada i reivindicada, la memòria dels assassinats –molts d'ells infants, dones i ancians– als camps de refugiats de Sabra i Chatila, amb motiu dels 30 anys de la massacre? Clar que no. Heu vist públiques manifestacions de dol i indignació, per la matança indiscriminada i programada per Israel, de famílies senceres de palestins refugiats, als afores de Beirut? Cap ni una. O declaracions institucionals de condemna, d'organismes internacionals, envers un tal genocidi del poble palestí que encara dura? Decididament tampoc.

Doncs caldria i molt, denunciar i portar als culpables –que n'hi ha i amb noms i cognoms– davant els tribunals

internacionals de justícia, per un tal episodi ocorregut ara fa 30 anys, en el Líban ocupat per l'exèrcit jueu: efectius dels *kataep* -milícia cristiana (!) creada per Israel en 1976- penetraren en els campaments i assassinaren a sang freda a centenars de civils –dos mil segons estimacions–, amb la complicitat de l'exèrcit israelià, que se situava al voltant dels campaments i es mantingué impassible front al que passava.

Autoritats i governs, però, tenen altres "urgències" a què atendre i així episodis de la magnitud i gravetat de Sabra i Chatila, restaran impunes per sempre, per vergonya de la humanitat.

Marc Antoni Adell

Massa pluja

Fronteres

text JOAN HERAS

Fa hores que plou. No és una pluja torrencial però tampoc és la pluja mandrosa de tardor. Els homes i dones del temps diuen que la cosa va per llarg, que seguirà plovent tot el dia. Feia molts dies que no plovia i encara en feia més que no plovia d'aquesta manera, amb la persistència de qui vol deixar ben clar que avui és el protagonista de la jornada. Redueixo les sortides al carrer als pocs encàrrecs que són imprescindibles per la supervivència diària i deixo per un altra dia totes les coses que poden esperar. Acompanyo l'ambient tardoral amb el bellíssim, inquietant, a voltes difícil i a voltes apassionant Rèquiem de Fouré, una de les darreres descobertes que em tenen captivat. I per algun racó de la pluja i de la música, recordo –infantesa endins- la mare en un dia sense data concreta de llargues hores de pluja aturant-se un moment en el seu feinejar constant i, tot mirant per la finestra, dir a mitja veu: "A veure si hi tornarem amb els aiguats del 62". L'escenari d'aquest retall de record l'hem de situar a Terrassa, potser una desena d'anys després de la tragèdia. L'any 1962 jo encara no era ni tan sols un projecte, però els que hem nascut i viscut al Vallès Occidental portem inscrita la riuada del 62 en el nostre bagatge personal. En l'atmosfera familiar aquell 25 de setembre d'ara fa cinquanta anys sempre hi ha ocupat un lloc. L'angoixa per una aigua ferotge que ho anava arrossegant tot; el pare creuant la Rambla agafat a una corda i amb l'aigua fins els genolls; les rieres eixutes esdevenint un riu potentíssim que s'emporta sense contemplacions arbres, cotxes, cases construïdes de qualsevol manera en els seus marges ... I la tragèdia esdevenint una realitat inevitable, inexplicable però terriblement certa. I la mort fent festa grossa. D'entre el miler de morts de la tragèdia del setembre del 62 penso en el fill de la nostra veïna, en el germà de la meva amiga d'infantesa que no va conèixer mai –la tendra amiga d'infantesa amb qui vaig compartir jocs i la nostra entrada, força traumàtica per a mi i ben feliç per a ella, al sistema educatiu tot anant junts al parvulari de la senyoreta Lourdes. La mare de la meva amiga va veure, impotent, horroritzada, comuna maleïda i poderosa glopada d'aigua s'enduia el seu filllet del terrat de la casa on vivien, construïda massa terriblement a prop d'una riera per la que normalment baixava, amb sort, mig pam d'aigua.

No sé amb què o amb qui pensava Fouré mentre escrivia el seu apassionant, bellíssim, inquietant i a voltes estrany Rèquiem. Però estic segur que no pensava en la

mare a qui l'aigua li pren la vida del seu filllet, ni de la dona que plora perquè l'home no ha tornat a casa i que al cap d'un o dos dies haurà de reconèixer-lo en aquell cadàver desfigurat per l'ofec i els cops. Però és ben segur que avui, cinquanta anys després de la tragèdia, les mares que van perdre els seus fills, les dones que van perdre els marits i els marits que van perdre les dones i tots els qui van veure com l'aigua s'emportava éssers estimats, retroben en la música d'aquesta pluja que no deixa de caure amb insistència el record d'aquells que la massa pluja els va fer aturar sobtadament el batec del seu temps. Potser alguns pregunten per les seves ànimes o ploren secretament i es lamenten per la injustícia d'unes morts i d'una tristesa absurda. Però tots ressegueixen el contorn precís de la ferida –potser una mica desdibuixada pel pas del temps- que té un tacte ben viu i precís de dolorosa pluja, massa pluja, i de llàgrimes.

Ressegueixo, a poc a poc, el batec del Rèquiem, de la pluja i dels records. Cinquanta anys després de la tragèdia de les riuades en aquesta tarda lenta de dissabte de tardor.

GUANYEM EL VILAFAMÉS!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Diumenge de tarde. Si la setmana passada vam anar a Sant Jordi i són les quatre i mitja, el Benicarló juga a casa. Aquesta innocent i lògica reflexió me la vaig fer en plena digestió de l'excessiu àpat dominical a l'hora assenyalada. Estorat em vaig alçar com vaig poder del fons del sofà i tira, cap amunt que l'amo no en perdona ni una.

Quan vaig arribar allà dalt al camp vaig notar una sensació estranya. Em trobava descol·locat, no sabia ben bé per quin motiu però descol·locat. Resulta que el CDB ja havia jugat –ostres, si ho vaig dir fins i tot jo ací mateix- el dia anterior al camp de l'Altura, conócemé i volverás i que a l'Àngel Alonso qui es disposava a jugar era CDBB, és a dir, el segon equip o l'amater o com es vulga dir.

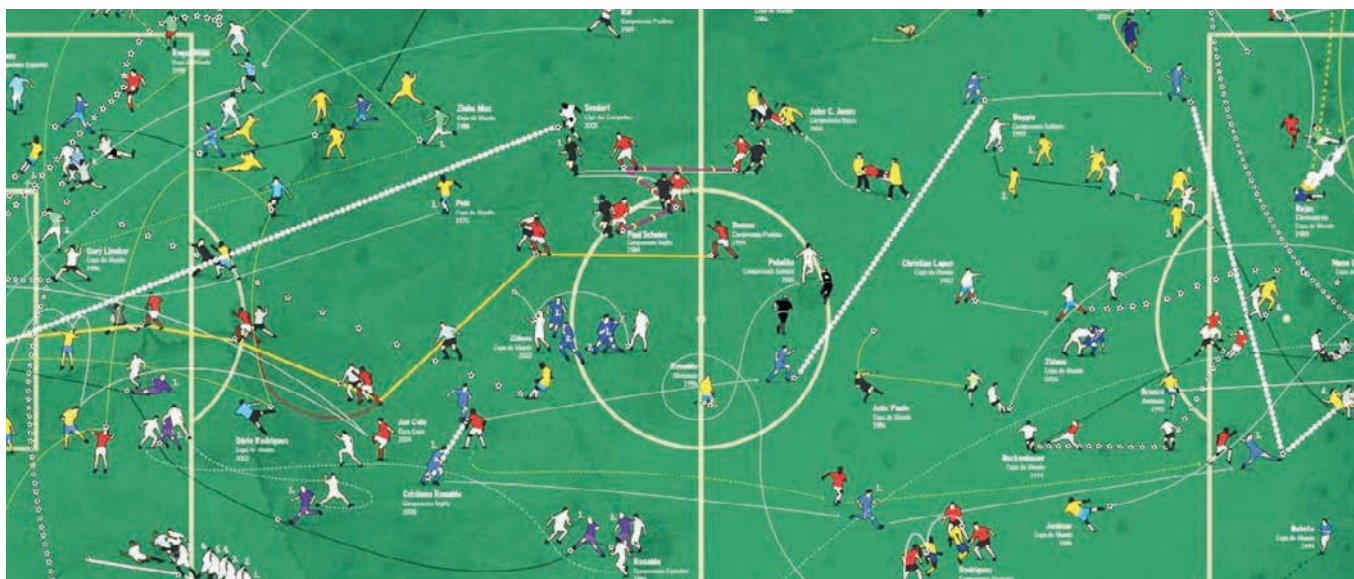
Dic em quedaré, no? I efectivament, la vaig encertar. Els joves que entrena Daniel Domingo júnior va guanyar el Vilafamés per, atenció, sis gols a zero. L'ambient és molt semblant al de la temporada passada. Aproximadament la mateixa gent a la tribuna, aproximadament les mateixes cares i aproximadament el mateix tipus de joc. L'única i gran diferència cal buscar-la en la presència –omnipresència- de Josvi Palanques als altaveus. L'any passat això no ho teníem i jo ho trobava molt a faltar. Sóc, com va dir el poeta, un animal de costums. I no és el mateix que agarre el micròfon l'expresident Pedro Segarra per cantar les alineacions que que l'agarre el fill del mestre i em retorne vint, trenta, quaranta (sí, quaranta) anys endarrere. Quan Josvi anunciava que el partit que diumenge que ve jugarem a casa contra la UDE Vall d'Uixó jo tancava els ulls i em veia amb pantaló curt i menjant pipes al vell camp del camí la Mar. "Recuerden, próximo domingo en este campooooooooo... de deportes". Ah si em faig vell, mares!

El partit, no cal dir-ho, va ser d'allò més entretingut. De moment em vaig entreindre a tractar de conèixer els jugadors.

Atés que ja fa massa anys que no vaig a cap partit del juvenil, en coneixia ben pocs. Per sort, un company de seient, seguidor del futbol base, m'anava dient qui eren i de qui eren els d'ací el poble. Perquè, tot siga dit, deuen viure tots ací però d'ací no són tots, a mi que no em vinguen amb històries. La multiculturalitat ha arribat també al futbol local. Jo vaig vore de seguida que teníem un davanter negre, sí, sí, negre com un tió. Jo vaig pensar que aquell xicot no era d'ací. Amb Gregorio Segarra vam fer una reflexió sobre allò del nacer y el pacer que diuen a les Espanyes. Aclarim-nos, si aquest xicot ha vingut a Benicarló a guanyar-se la vida i, a més, té afició i sap jugar a futbol, fantàstic, és d'ací siga negre, roig o verd. Ara bé, si ha vingut ací a jugar a futbol i a més se li ha buscat feina, que no em conten milongues, és foraster (si més no des del còmput futbolístic que em faig jo). També, també, a l'eix de la defensa juga un xicot amb trets caucàsics i a qui vaig comprovar que li deien Ruso i que parlava, trobo jo, com parlen els russos l'espanyol. I al mig del camp també la remenava d'allò més bé un xiquet secalloset, poqueta cosa, que em va fer tot l'efecte que era descendent directe dels indígenes als quals els espanyols van colonitzar a sang i foc allà a les Amèriques. I de central, un xicot alt, peça, valent, que també parlava com a Múrcia i que viu de ser guàrdia civil. I si hi afegim que la majoria de xiquets d'ací parlen entre ells lo castellà, que no em diga ningú que no som un equip multicultural i monolingüe.

Ara sí. La primera part va ser d'allò que en termes taurins s'anomena tempteig. En vam fer només un però n'haguérem pogut fer un parell més. La segona part sí que vaser un festival. Com que no conec la major part del futbolistes, no diré cap nom. O sí, em penso que en va fer un Jordi Mellén i algun altre Navarro, no sé si dos o tres. Va haver més d'un gol que va ser de graciosa factura. Quan dic graciosa vull dir còmica. Allò que el porter diu "mía!" i el defensa li la toca justet justet perquè el davanter contrari es quede tot sol davant la porteria sense altra dificultat a superar que la ratlla de calç. En fi, que no m'ho esperava i vaig passar una vesprada divertida. Hi tornaré.

Per cert, que al camp de l'Altura vam perdre per 3 a 1. Tot un miratge.

Debut dels equips femenins del Club Basquet Benicarló

text i foto VICENT FERRER

L'infantil femení es va desplaçar a Onda per a jugar el seu primer amistós on no va aconseguir guanyar, però va mostrar una bona actitud i un bon joc, tenint en compte que moltes d'elles jugaven el seu primer partit fora del pavelló de Benicarló. Les júnior femenines van guanyar el seu partit davant l'Onda, en un partit que va servir de preparació per a la temporada, on han quedat enquadrades en un difícil grup, amb el CB Morella, CB Castelló i NBF Castelló entre uns altres. Els júnior masculins també van guanyar davant l'equip castellanenc el primer dels dos partits d'aquest cap de setmana.

A la tarda el cadet femení es va desplaçar a Alcanar, per a la disputa d'un partit amistós amb l'equip local. Encara que el marcador final (20-44) sembla assenyalar un partit còmode per a les nostres jugadores, la intensitat en la pista va ser enorme; prova d'això van ser les cinc tècniques assenyalades, una desqualificant, o les nombroses lluites que l'àrbitre va haver de xiular. L'equip va mostrar una actitud encomiable en la pista, tant en atac com en defensa, una cosa que, en bona part, ha d'atribuir-se a la idea d'equip que Celina pretén transmetre'ls.

A destacar la sana rivalitat, que es va estendre a les graderies, on ambdues aficions, tant la local com la visitant, van animar sorollosament cada cistella. En definitiva, una bona jornada de bàsquet, que permet a les nostres jugadores anar millorant en la preparació de la temporada que s'aveïna.

El diumenge al matí, el júnior masculí i el cadet masculí van guanyar els seus partits davant els equips del CB Vinaròs. A la tarda, el sènior es va enfrontar al BC Peníscola, que davant les nombroses baixes s'ha reforçat amb els millors jugadors del CB Vinaròs de la passada temporada. En la primera part l'equip benicarló va dominar el marcador i va arribar a guanyar de 30 punts, però en la segona els rivals es van vindre dalt i es van acostar en el marcador per a arribar al definitiu 67-55.

Aquest diumenge dia 7, a les 12.00 hores se celebra en el pavelló municipal la presentació dels equips del Club Bàsquet Benicarló. També vam informar que la pàgina web www.cbbenicarlo.com funciona perfectament, el problema era que des del cercador Google no apareix l'enllaç. S'està intentant solucionar-ho, tot i que es pot accedir a la web directament o des de qualsevol altre cercador.

CASTELL DE PEÑÍSCOLA BENICARLÓ, 5 – ANDORRA, 1

text i foto VICENT FERRER

ALINEACIONS:

CASTELL PENÍSCOLA BENICARLÓ: Gus, Uge, Juanito, Gonzalo y Diego Blanco –cinc inicial- Marc Areny, Jacobo, Charly Maza, Cacho, Juan Carlos i Migue.

ANDORRA: Aitor, Castilla, Iván Delpí, Ique y Xuxa –cinc inicial- Carlinhos, Hicham i Antoñito.

ÀRBITRES: Imanol Egía i Sergio Galbarriuto (País Basc)

TARGETES: Grog a Xuxa (Andorra). Roja per doble amonestació a Miguel (Castell de Peñíscola Benicarló 28')

GOLS: 1-0, 2' Diego Blanco; 2-0, 7' Marc Areny; 2-1, 7' Ique; 3-1, 8' Marc Areny; 4-1, 13' Juanito; 5-1, 34' Marc Areny.

INCIDÈNCIES: 1.000 espectadors. Abans de començar el partit va haver actuació de grups animadors. El president de la LNFS, Javier Lozano, va fer lliurament a Diego Blanco del trofeu de màxim golejador de la passada temporada en 2ª divisió i les Reines de les Festes de Peñíscola i Benicarló van realitzar el servei d'honor.

Incontestable victòria del Castell de Peñíscola Benicarló en la seua presentació de lliga davant una afició que va assistir en bon nombre al Municipal a pesar de la pluja.

El guardonat Diego Blanco va obrir el marcador quan encara no s'havien complert dos minuts des de l'inici i poc després, Marc Areny, arplegava un rebuig d'Aitor per a marcar a plaure el segon de la vesprada. Ique va frenar momentàniament el gran inici local amb un fort tir des de la frontal de l'àrea al que res va poder fer Gus. De nou Marc Areny, en una bona jugada personal, va restablir una avantatge que encara s'ampliaria abans del descans gràcies a

un nou gol de Juanito. La segona meitat va començar igual que va acabar la primera: amb els de Ricardo Iñiguez dominant el partit amb relativa comoditat, el que permetia al tècnic local fer llargues rotacions amb les quals dosificar als seus elements més importants. L'Andorra ni tan sols va poder aprofitar l'expulsió de Migue en el minut 28, que va veure la segona targeta groga per agafar la samarreta a un contrari i als seus millors jugadors van començar a pesar-los els molts minuts en pista. Marc Areny, el millor del partit, va posar la cirereta amb un sensacional gol que tancava el marcador i deixava en els aficionats la sensació que aquest equip pot fer grans coses aquesta temporada.

“Diagnòstic”, exposició de Josep Antoni Garcia Bel al MUCBE

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

El dijous 27 de setembre es va inaugurar al Mucbe l'exposició del artista Garcia Bel. En paraules del professor Sebastià Miralles, “Garcia Bel transpua allò específic dels llenguatges i situa l'obra en un lloc híbrid, en un espai fronterer entre la pintura i l'escultura”. Una interessant proposta que romandrà oberta al públic fins al 9 de desembre, composta per obres com “Unnatural States America” o “Crisifixió”.

